

fer i Communalraadene, og at udvide Valgretten til flere. Jeg troer, at man kan tale om Fripladsfer, ikke alene i Sogneforstanderskabene, hvor de ere det i Ordets egentlige Betydning, men ogsaa tildeels i Amtsraadene med Hensyn til den Ret, som Sædegaardsejerne hidtil have havt til Valg dertil. Naar man nemlig kun bliver valgt af nogle faa af sine Medborgere, hvilket jo, hvad Sædegaardsejerne angaaer, stundom kan indskrænke sig til 10 eller endog derunder, kan man ikke siges at være valgt af Amtets Beboere eller at repræsentere Amtsgemeinden. Jeg er selv i det Tilfælde med Hensyn til den Commune, som ligger mig nærmest, at jeg har en saadan Friplads i Sogneforstanderskabet, men jeg anseer ogsaa den Plads, som jeg i en Række af 10 Aar har havt som Medlem af Kjøbenhavns Amtsråd, for at være en saadan Friplads. Forholdene have nemlig der været saaledes i en lang Række af Aar, at der kun er 3 Sædegaardseiere; den ene af disse har meldt sig fra Valg formeldt Alder og Svagelighed, og der er altsaa kun to tilbage. Vi have nu i Medhold af Forordningen med de vedtagne Ceremonier ganske samvittighedsfuldt stadigt gjenvalgt hinanden indbyrdes, idet vi hver især ere gaaede af hvert tredie Aar; vi have rigtignok derved havt den Triumph at kunne sige, at vi ere blevne eenstemmigt gjenvalgte, men det er dog et Beviis for, at vi kun i høist uegentlig Forstand kunne siges at have været Repræsentanter for Kjøbenhavns Amt. Uagtet dette Udkaast saaledes berøver mig en meget sikker og stabil Stilling her i Amtet, kan jeg dog ikke andet end glæde mig herved, da jeg føler at have været i en saadan Stilling ved at træde op i Amtsraadet som hele Amtets Repræsentant. Altsaa vil jeg med Glæde slutte mig til Lovforslaget, hvad disse Fripladsfer angaaer. Hvad derimod Udvidelsen af Valgretten angaaer, saa har jeg endel Betænkeligheder ved at gaae ind paa saavel Udkaftet som hvad der af det ærede Udvalg er foreslaaet. Ved at afskaffe disse privilegerede Classer, forekommer det mig, at Udvalget er gaaet ind paa den rigtige Grundsaetning, at man ikke mere skal inddele Statens Borgere i Classer. Det er bortfaldet ved vor Grundlov. Men det fores-

kommer mig, at ved den udvidede Valgret, der er foreslaaet til Communen, vil man igjen dele Borgerne i Classer. Naar dette Forslag nemlig tager Fjerdedelen af Beboerne og lader dem særligt træde op og udøve deres Valgret, saa forekommer det mig, at de ville blive anseede af deres Medborgere som noget ganske Aparte, som en anden Race, som nogle ganske udmærkede Folk, der ikke kunne blande sig mellem dem, men skulle træde til, alene for at udøve denne Valgret. Jeg troer, at det er et Slags Classer, man derved vil indføre. Jeg troer, at man derved let kan fremkalde Splid og Uenighed og Mistanke i Communerne med Hensyn til, at disse Mænd, som blive valgte paa denne Maade, kunne menes kun at ville varetage Enkeltes Lær, Noget, som man ikke har saa faa Exempler paa. Da vi havde Censur til Stændervalgene, var den, saavidt jeg erindrer, 4 Tønder Hartkorn, saaledes, at Enhver, der havde dette og derover, var valgberettiget til Stænderne, og da lagde jeg Mærke til, at disse Folk eller idetmindste flere af dem troede, at de vare ganske andre Mennecker end de, der f. Ex. havde 3 Tønder Hartkorn. Det gav en underlig Splid. De troede, at de vare mere begunstigede paa den Maade, og det ikke alene, fordi de havde denne Jord. Jeg mener, at noget godt Forhold kan dette ikke tilveiebringe, og i Særdeleshed forekommer det mig, at i Communerne er det netop nødvendigt, at der ikke affikkes en saadan Grundse. Jeg vil bede ethvert af de ærede Medlemmer i Thinget, som har havt Noget med disse Valg at gjøre og som vil faae med de nye Communalvalg at gjøre, at betænke dette, og jeg vil troe, at de ville give mig Ret i, at vi komme i en meget mislig Stilling, naar vi skulle inddele vore Medborgere i Communerne efter en Censur, som her er foreslaaet. For det Første kan det ikke undgaaes, troer jeg næsten, at der komme Mænd til os, som f. Ex. nu have udøvet deres Valgret til Folkethinget eller idetmindste kunne forvente at udøve den, naar de have opnaaet den fornødne Alder, Mænd, som have ydet Fædrelandet overordentlig Meget i deres Stilling, ved at have været med i alle Krigsaarene, opfyldt deres Pligt, forladt deres Familier, Kone og mange Børn, og